

var så skærpede, og at de forudsætninger, hvorunder lovændringen i 1967 var vedtaget, havde forrykket sig så tydeligt, at afskrivningslovgivningen måtte tages op til revision.

Lovforslaget fremsattes i folketinget sammen med de nedenfor omtalte forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v., forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds og forslag til folketingsbeslutning vedrørende afskrivningsreglerne for bygninger. Det kom også til 1. behandling sammen med disse forslag, men også det af Niels Westerby m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning om forbedring af afskrivningsreglerne indgik i forhandlingerne.

Ved 1. behandlingen kunne finansministeren ikke tilslutte sig forslaget. Forslaget var ensbetydende med, at den i maj måned 1967 med socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres stemmer vedtagne lov om ændringer i afskrivningsloven ikke ville blive gennemført. Der var ved denne lov kun foretaget en beskeden begrænsning af førsteårsafskrivningerne, og ændringerne ramte fortrinsvis de skattemæssigt motiverede investeringer, men ikke de virkelig produktive investeringer. Med hensyn til småaktiverne ville ministeren ikke bestride, at hvis reglen i dag skulle omfatte de samme kredse af aktiver, som da reglen indførtes i 1957, måtte beløbsgrænsen forhøjes. Imidlertid stod man her over for et område, hvor der foregik mindre rimelige ting, som man måske ikke havde forudset, da reglen blev indført. Heller ikke forslaget om udvidet adgang til forskudsafskrivninger kunne finansministeren tilslutte sig. Forslaget ville medføre en alt for vidtgående undtagelse fra hovedreglen i afskrivningssystemet om, at afskrivninger først kan påbegyndes, når et driftsmiddel er leveret.

Ud fra de samme synspunkter kunne heller ikke Peter Nielsen (S) eller Omann (SF) tilslutte sig forslaget.

Arthur Jacobsen (RV) havde ingen større tiltro til, at tilbageføring til de gamle afskrivningsregler var tilstrækkelig. Med hensyn til førsteårsafskrivningerne henviste han til, at han tidligere havde fremsat forslag om indførelse af den såkaldte proannoafskrivning, hvorefter førsteårsafskrivningen nøjagtigt ville svare til det tidsrum, hvori man havde haft aktivet. For så vidt angik småaktiverne, kunne man ikke benægte, at der kunne være rimelighed i en pristalsregulering i forhold til 1957. Endvidere burde det undersøges nærmere, om det ikke ville være rigtigt at gennemføre den foreslåede regel om forskudsafskrivninger for 200.000 kr.

Lovforslaget henvistes sammen med de øvrige forslag vedrørende afskrivningsreglerne til et udvalg, som imidlertid ikke nåede at afgive betænkning inden folketingsvalget.